

TOLDALEK.

Ornamento Patriæ
Comiti
Georgio Festetits
Hoc
Publicum Gratiudinis vectigal
Dependit
J. T.

Di Tibi divitias dederunt, artemque fruendi.
Tibul.

Quis Vos, o! Vates patrii sopor occupat? aut
quis

Chara prius Phoebæ pectora torpor habet?
Vos an Apollo suis negat amplius urere taedis?
Deque novem vobis non favet ulla soron?
Aut Laticum sitis exercet vos nulla sacerorum?
Unde artem Vates, ingeniumque hibunt.
Vane utinam querar hæc! aeterno carmine dig-
num

Festetitsum et doleo, nullius ore cani.
Quem si prisca virum meruisset habere vetustas:
Scriptæ Illi Aeneides, Iliadesque forent.
Ergo sacri, quos quos telius alit iungara Vates,
Surgite, et ad Citharas quisque redite suas.
Fertilis ille quidem venæ, magnique sit oris
Festetitsum digne qui celebrare volet.

Audendum tamen est; caeptis successus ut absit:
In rebus palmam grandibus ausus habet.
Ante ego Vos doctum mihi subdere nitar olimpum,
Vos pariter vestris addite calcar equis.
Ipse mihi ut faveas, Te contrahe Magne Georgi!
Nam secus excedis carminis omne genus.
Majorum ceras relegis si rite Tuorum,
Mecaenas Proavis debet inesse Tuis.
Haec studia, hos mores, virtutes prorsus easdem
Quid nisi communis sanguis utrique dedit.
Suspicio hinc, genus esse Tuum de Regibus ortum,
Qua nec es indignus suspitione coli.
Reges, crede mihi, vix audent illa minores,
Quae Tua in acceptis jam Tibi terra refert.
Regia mens musas opibus plantare profusis:
Regium opus census huc servasse suos.
Keszthelii, grata quod voce Georgicon audit,
Erigis ingenuis artibus hospitium, Cluj
Scillicet in patria grajas ita ponis Athenas,
Inque Tua musis sede Licaea facis,
Praeficis hisce viros, qui ipso cum Pallade certent.
Horum dexteritas aera fovenda Tibi.
Quin et discipulis mansura stipendia figis
Sic doctae juvenes scribis ad arma Deae.
Haec ut constituas et ad ultima tempora firmes:
Auro opus, atque animo non titubante fuit.]
Suspiciant alii manuum haec portenta Tuarum,
Attonitum gustus me tenet ille Tuus.
Non quae nos ornet, sed det vitam, eligis artem,
Non Luxum, at vitae commoda vera doces.
Artem artes inter primam, mundoque coevam.
Et quae non, orbis quam cadat, ante cadet.

Nempe homo quidquid habet, telluris munus id
omne est,

Cujus maternis pascimur uberibus.

Qua tellus, ut fertilius sua dona ministreo,
Keszthelii disces, debeat arte coli.

Ferre suum curvae nequeant, quod pondus aristae,
Semina quod tanto faenore reddat ager.

Quod vix sustineat faetus, quos gignit in annos,
Cultoris superans spes bene culta pirus.

Det magis optatas vitis generosa quod uvas,
Mustaque de praelis uberiora fluant.

Quod campi nutriant melioris gramina stirpis,
Succosas mandat quod pecus omne dapes.

In patriae incipiant, quod vota resurgere silvae,
Quas tanta adtrivit prodiga caede manus.

Ista Tuae sunt Magnae Comes! molimina mentis.
Huc Tua non modicas dextera fudit opes.

Haec bona, qui primi terras docuere magistri,
Orbis eos voluit gratus habere Deos.

Non ego numinibus Te confero Magnae Georgi!
Sed patriae celebri, jure vocoque Patrem.

Tu pinguem Hungaricos Nilum deducis in agros,
Divitiisque ardes nos cumulare novis.

Quidquid habent ripae Rhodani, Sequanaeque
beatum.

Aut si quae melius gens sua rura colit.

Keszthelii id laetis successibus omne docetur,

Qua colitur, stupeat, campus ut idse manum.

Nuper, dum recolis natalia sacra Georgi!

Exhibita in somnis scaena venusta mihi est.

Di patrii, patriaeque Deae contendere visae,

Te quibus officiis, muneribusque colant?

Sylvestres circum Tua cerno palatia Faunos,
 Pomposum celeri marte parare nemus.
 Flora rosas, svavesque per atria spargit odores.
 Et ligat in postesserta superba Tuos.
 Primitias delegit opum Pomona suarum-
 Quas in inaurato porrigat orbe Tibi.
 Quae pendet domus ante fores, et turget aristis,
 Est Cereris tenera texta corona manu.
 Bachus ovans tollit Jove dignum nectar, et uvas,
 Inque Tuos ponit dulcia dona simus.
 Mars etiam Deus ille ferox imbellibus addit.
 Se Dis, et passu paene tonante venit.
 Fert Laurum, quam in fronte domus defigit, et
 inquit:

Haec Tibi Festetito Mars monumenta locat!
 Miles eras, et ut Hungaricus formetur ad arma
 Heros, sacraras millia dena quater.
 Laeta mihi fuerant haec somnia, dignaque visa,
 Versibus his referam, quae Tibi Magne Comes!
 In patriam Tuus ille ignis laetetur oportet;
 Charum cum patriis se sciat esse Diis.
 Serperet o! utinam Tua flamma, et adureret om-
 nes,

Quas habet excelsas Pannonis ora Domos.
 Si, modo quas Luxus vorat, et deflenda Libido,
 More Tuo in patriae lucra darentur opes.
 Heu quo fertilitas patriae, quae fertilis ex se est,
 Cresceret! Heu quod non faenus ab arte daret.
 Unus es! Hungaricae quem pulsat gloria gentis,
 Unus! qui nobis arva beata paras.
 Ibit in aetates Tua fama, canentque Nepotes
 Festetitsum, Laeti dum Sua rura metent,

Te facit et virtus, et munificentia dignum,
Cui stent in patriae marmor, et aera foro.
Spernis at ut Magnus Cato, Tu monumenta, cupis-
que,
Quaeri: cur non: quam marmora, cur Tibi
stent.

Hungara fertilitas, et quorum semina plantat,
Fructus, Festetisso Nobile marmor erunt.
Vive Tuae decus O! patriae immortale; Tuasque,
Quas dederant multas, Di tueantur opes.
Vivat, eatque Tuos per gressus Filius! ille
Spes patriae, stirpis sidus, amorque Tuus!
Haec canit ille Tibi, qui Te non viderat unquam
Sed Tua Cui virtus est pretiosa nimis.

* *

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A' tavaszi Est.

Le húnyt a' nap, és az elment
Világosság sugára,
Már tsak alig pislog a' fent
Tolt hértzek ormójára.
A' fény tsak egy Zefirkének
Sziszegő szárnyaira
Úlve, repül már az érnek
Magasabb partjaira.
A' Termézet halni kézfül,
's Álmos melancholia
Lepte színén, bádgyadva ül
A' bájoló Czipria.

Most danolja utóljára
 Égre vetvén szemeit,
 A' bús fülemile mára
 Ki szabot énekeit. — —
 És oh! a' kiknek éltekre
 Oly elégedve lesek,
 Most gyönyörködnek kedvekre
 A' bódog szerelmések,
 Kikre az Est homályaiba
 Gyengén kimosolyog, e'
 Még tsak első bimbójában
 Lévo kítsiny estike. — —
 Szép az Est — és a' tsendesség
 Kellemes szárnyaira
 Kelve, Lopódig a' térség
 Virágos alléira;
 Mellyet tsak egy illattal tölt
 Hiacintnak kelyhébe
 Tzuppantot tsókja, a' fel költ,
 Zefirkének tör félbe. —
 Ti oh! az Est barátjai,
 Ti a' jó illattal el-
 Tölt virágok balzsamjai
 Tengerébe, jertek el.
 Jertek a' hív Természetnek
 Egyenes intésére:
 Az égi pompas jeleknek
 Ditső szemlélésére.
 És a' már álmos Estvének
 Nézzétek kellemeit,
 Az hol Amor Himenének
 Meg osztja szerelmeit. —

Te fziert *) e' tér Edenébe.

Ki itt melázol velem,

Mig a' nyugot ellenébe

Érzésim énekelem.

Kinek mohosúlt fejének

Fürtjeit Zefir fúja,

Te légy e' bóldog Estvének

Csalhatatlan tanúja. —

'S Ti érzésim nyugodjatok

Le, a' mig új étellel

Majd vizzont meg újitattok

A' bádgyadt Természettel

H. Hubai Miklós.

Hiradás.

Az a' felette ditsiretes és követésre méltó intézet, melly szerént az Európai pallérozottabb nemzeteknél nevendék leánykáikat a' szép nemet illető és ékesítő tudományoknak és mesterségeknek tanulások végett olly asszony személyekre szokták bizni, a' kik ifjúságoktól fogva magok is azon mesterségben gyakoroltatván a' leány nevendékek' sziveknek 's elméjeknek formáltatásokra alkalmatossakká tétetnek.

Egy illy köz hasznú intézetet szándékozik

---

*) Tzélozás a' Tekintetes Nemes Tornallyai Tornallyai Károly Ur, Tekint. Nemes Gömör és Kis Hont törvényesen egygyesült Várme-gyének Ord. Fiscalisa kertire; a' melybe, a' Természetnek más ott el szült ritkasági kö-zött, van egy természetes kő szál domb is.

Posony Sz. Kir. Városban egy jó származású, és erköltsi jó tulajdonságairól csméretes affzony-ság felállítani, a' ki is a' gondviselése alá, és kofzt-ba hozzá adattatandó leány nevendékeket a' szép nemet illető munkákra, nevezetessen strümpf kö-tésre, hálozásra, varrásra, fejeér öltözeteknek be-üzzésekre, selyemmel, ezüst és arany fonallal va-ló himezésre, föjkötőknek és különbkülönbféle aszszonyi köntösöknek készítésekre; ennekfelette a' fz. Vallás fundamentomos tzikkelyeire, a' Né-met, Frantzia és Olasz nyelvekre fogja oktatni 's tanítani, még pedig olly hasznos következássel, hogy azokat netsak-folyvást beszélni, hanem azon nyelveknek reguláik szerént ekesen írni is tudhas-sanak. — Végtére az Aritmética, a' Geografia, a' muzsika, a' rajzolás, a' tántz mesterségében is fzorgalmatossan fogja oktatni 's tanítatni. Ezen fáradságáért és asztaladásért 300 forintnál többet nem kíván esztendőnként, úgy mindazáltal hogy azon summának fele része minden fél esztendőre előre tétetessék le. A' Nevendékeknek fölöstő-kömjök tejből és zsemlyéből, ebédjek 4 vagy 5, vatsorájok 3 jól készült tál ételből fog állani. Ezen 300 forintokból fognak azon nevendékeknek apróbb szükségeik is, úgymint könyvek, tentájok, pennájok, muzsikai efzközök, a' szobáknak láti-sek, gyertya és mosás is ki telni, és ezekért külön fizetni szükség nem leszen: úgybelit mindazáltal, 6 szerviettel és 2 abrosszal együtt, 1 kаланat, egy kést és egy villát onnan hazúl magokkal kell vin-ni. — Azok, a' kik ezen igen hasznos intézetrol bővebben, értekezni kívánnak, az említett affzony-ságot, a' Duna mellett, a' hal áruló pia-tzon, a' 756-ik számú új házban, a' má-sodik emeletben, jobbra a z 1-ső szám alatt feltalálhatták.